

Derfor var det jo lidt nyttigt at spørge ministeren, om de ting, der nu er kommet frem i høringssvarene, bliver taget til indtægt i den bekendtgørelse, der efterfølgende vil komme.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Det har jeg jo sagt, for vi har bedt om at få deres kommentarer for at lytte og finde løsninger. Det er det, vi arbejder ud fra. Vi skal finde den positive vekselvirkning mellem miljøkrav, tekniske muligheder, økonomisk formåen, tid til omstilling og sådan noget.

Det er det, vi prøver at gøre så godt som muligt, og jeg kan altså ikke se den politiske klogskab i at gøre det her til et konfrontationsområde i stedet for et samarbejdsområde.

Svaret til hr. Helge Mortensen er: Det håber jeg!

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg må sige til miljø- og energiministeren, at jeg kan jo også godt høre, at hr. Helge Mortensen også skal fortælle lidt om, hvad virksomhederne mener.

Jeg vil sådan set bare fortsætte med at citere fra virksomhederne, fordi vi har en tro på, at de ved bedst. Det er dem, der sørger for produktionen, det er dem, der sørger for arbejdspladserne. Det er sådan set dem, vi henholder os til.

Og Dansk Industri skriver på side 2 nederst i deres høringssvar, at EONAS A/S, Cecilia og SMB, der bl.a. anvender SF₆ i optiske chips og biochips, ikke vil kunne fortsætte deres virksomhed. De peger på, at en eksportindtægt i milliardstørrelsen og mange arbejdspladser inden for et område, der i øvrigt er i vækst, vil gå tabt. Særlig i forhold til de af disse virksomheder anvendte teknologier skal det fremhæves, at den teknologiske udvikling udspringer af et samarbejde med DTU. Det vækker undren, at Miljøstyrelsen mener, at Danmark har råd til at se bort fra et sådant vækstområde, hvor dansk forskning er i front.

Man kunne jo godt forestille sig, at man slet ikke kom med sådan en bekendtgørelse, men sagde, at når nu det hele går godt, jamen så lad os da glæde os over det, for nu at slutte ligesom ministeren engang ville begynde med, og være glade og godt tilfredse. Jamen så træk dog den bekendtgørelse tilbage og ros erhvervslivet for, at det allerede er i front som det førende i verden. Det er da ikke så ringe endda.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg forstår slet ikke. Hvis vi kan løse de her problemer, hvorfor så ikke gøre det? Ellers står vi i en situation, hvor vi så skal finde 2 pct. mere. Så i stedet for at vi reducerer med de 21 pct., vi har bundet os til internationalt – det går jeg ud fra at Venstre støtter – så skal vi finde 2 pct. mere, fordi forbruget bare vil stige i stedet for at få lidt udvikling den rigtige vej.

Jeg tror, at vi nu skal lade polemikken hvile. Jeg skal nok svare på de sidste to spørgsmål, som fru Thrane og hr. Vibjerg har stillet mig. Og lad os så få den her dialog med virksomhederne og så finde en forstandig og god løsning, når man har fremført sine synspunkter med styrke.

Jeg har mere som hr. Helge Mortensen fidus til de pågældende virksomheders tekniske ekspertise, end jeg har til hr. Schmidts politiske kløgt. Betydelig mere.

Hans Christian Schmidt (V):

Jo, men sådan er verden jo. Man skal vurdere ud fra de evner, man har. Det er der ikke noget galt i.

Jeg vil kun sige til miljø- og energiministeren: Jeg håber, at miljø- og energiministeren har taget den her diskussion meget alvorligt. Jeg kan forstå lidt på den polemiske snak, at det en gang imellem kniber lidt. Men det håber jeg, at miljø- og energiministeren har. Det her er dybt alvorligt. Det er erhvervsvirksomheder, det er arbejdspladser, og det er et spørgsmål om Danmarks fremtid, og den håber jeg, miljø- og energiministeren vil tage vare på, så godt han kan, set ud fra det område, miljø- og energiministeren har med at gøre.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Sidste år var problemet, at året var 2002 og ikke 2006. Det var hr. Hans Christian Schmidt, der rejste det. Da løste jeg problemet, og vi udsatte det til 2006. De her problemer kom ikke i spil på daværende tidspunkt, i hvert fald ikke fra hr. Schmidts og andres side. Vi løste problemerne, vi klarede det ved en fornuftig dialog, vi har fortsat en god dialog.

Det er det samme, vi gør nu: Der bliver rejst spørgsmål til os. Vi har selv bedt folk om at komme med spørgsmål, og så finder vi en løsning, hvor der er en god miljømæssig effekt, hvor vi kan se, vi nærmer os reduktionsmålene, men hvor vi samtidig tager hensyn til arbejdspladserne.

Hermed sluttede spørgsmålet.